

2. Jeżeli emeryt posiada dochody z kilku źródeł określonych w ust. 1, dochody te zlicza się.

§ 6. 1. Jeżeli emeryt osiąga zarobek z tytułu zatrudnienia (§ 5 ust. 1 pkt 1), za podstawę zmniejszenia emerytury przyjmuje się przeciętny zarobek osiągnięty w ciągu 3 pierwszych miesięcy kalendarzowych zatrudnienia.

2. Obliczone w sposób określony w ust. 1 zmniejszenie emerytury stosuje się do końca roku kalendarzowego następującego po roku, w którym emeryt podjął zatrudnienie.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się również przy obliczaniu zmniejszenia emerytury należnej emerytom osiągającym dochód z innych źródeł niż zatrudnienie, podlegający podatkowi od wynagrodzeń i podatkowi wyrównawczemu (§ 5 ust. 1 pkt 2 lit. a).

4. Jeżeli emeryt uzyskał dochód podlegający opodatkowaniu podatkami wymienionymi w § 5 ust. 1 pkt 2 lit. b) lub c), za podstawę zmniejszenia emerytury przyjmuje się przeciętny miesięczny dochód z roku kalendarzowego, w którym emeryt uzyskał ten dochód. Przepis ust. 2 stosuje się odpowiednio.

5. Za podstawę obliczenia zmniejszenia emerytury na okres każdego dalszego roku kalendarzowego przyjmuje się przeciętny zarobek lub dochód z roku poprzedniego.

§ 7. 1. Emeryturę zmniejszoną w myśl zasad określonych w § 6 wypłaca się w ustalonej w ten sposób wysokości od najbliższego terminu wypłaty przypadającego po wydaniu decyzji w sprawie jej zmniejszenia.

2. Jeżeli w okresie poprzedzającym wydanie decyzji, o której mowa w ust. 1, emeryt pobierał emeryturę w wysokości niższej niż ustalona w tej decyzji, przysługuje mu wyrównanie, jednakże za okres nie dłuższy niż od dnia 1 stycznia roku kalendarzowego, w którym decyzja ta została wydana.

§ 8. Jeżeli w okresie, na który ustalono emeryturę zmniejszoną stosownie do § 6, emeryt nie osiąga już zarobku z tytułu zatrudnienia lub dochodu z innych źródeł powodujących to zmniejszenie (rozwiązał umowę o pracę, wystąpił ze spółdzielni pracy, zaprzestał prowadzenia zakładu rzemieślniczego itp.), wysokość emerytury przypadającej do wypłaty ustala się na początek miesiąca kalendarzowego na-

stępującego po miesiącu, w którym emeryt utracił ten zarobek lub dochód.

§ 9. Przepisy § 4—8 stosuje się odpowiednio do zmniejszenia, stosownie do art. 21 ustawy, renty inwalidzkiej renciście zaliczonemu do III grupy inwalidów.

§ 10. 1. Osobom pobierającym w dniu wejścia w życie rozporządzenia renty za wysługę lat lub renty inwalidzkiej z tytułu inwalidztwa III grupy nie pozostającego w związku ze służbą wojskową, którzy osiągają zarobek z tytułu zatrudnienia lub dochód z innych źródeł powodujący zmniejszenie emerytury lub renty, stosownie do art. 13 lub art. 21 ustawy, wysokość przypadających do wypłaty emerytur lub rent ustala się na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1973 r. przy uwzględnieniu przeciętnego miesięcznego zarobku lub dochodu uzyskanego w okresie od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1972 r.

2. Osobom osiągającym w dniu wejścia w życie rozporządzenia zarobek z tytułu zatrudnienia lub dochód z innych źródeł, do których nie miały zastosowania przepisy art. 17 i 32 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o zaopatrzeniu emerytalnym żołnierzy zawodowych i nadterminowych oraz ich rodzin (Dz. U. z 1963 r. Nr 55, poz. 299), wysokość przypadających do wypłaty emerytur lub rent ustala się:

- 1) na okres od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1973 r., przy uwzględnieniu przeciętnego miesięcznego zarobku lub dochodu uzyskanego w okresie od dnia 1 kwietnia do dnia 30 czerwca 1973 r.;
- 2) na okres od dnia 1 stycznia do dnia 31 grudnia 1974 r., przy uwzględnieniu przeciętnego miesięcznego zarobku lub dochodu uzyskanego w okresie od dnia 1 lipca do dnia 31 grudnia 1973 r.

§ 11. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 12 grudnia 1963 r. w sprawie ograniczeń w zakresie wypłaty rent z tytułu zaopatrzenia emerytalnego żołnierzy zawodowych i nadterminowych (Dz. U. z 1963 r. Nr 56, poz. 303, z 1966 r. Nr 22, poz. 140 i z 1972 r. Nr 21, poz. 154).

§ 12. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

367

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 18 grudnia 1972 r.

w sprawie zmian organizacji wydawniczej i kolportażu prasy.

Na podstawie art. 57 ust. 1 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1961 r. Nr 18, poz. 94), art. 5 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o łączności (Dz. U. z 1961 r. Nr 8, poz. 48 i z 1972 r. Nr 53, poz. 346) i art. 9 ust. 3 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. o gospodarce terenami w miastach i osiedlach (Dz. U. z 1969 r. Nr 22, poz. 159 i z 1972 r. Nr 27, poz. 193) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Powierza się Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa—Książka—Ruch” rozpowszechnianie (kolportaż) dzienników i czasopism krajowych i zagranicznych na terenie całego Państwa.

2. Za zgodą Ministrów Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa—Książka—Ruch” może wykonywać działalność określoną w ust. 1 w zakresie prasy wojskowej oraz innej w jednostkach podległych tym ministrom.

3. Za zgodą Ministra Handlu Zagranicznego Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa—Książka—Ruch” może wykonywać działalność określoną w ust. 1 również za granicą.

§ 2. 1. Minister Łączności przekazuje z dniem 1 stycznia 1973 r. Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej „Prasa—Książka—Ruch” majątek (aktywa i pasywa) centrali Zjednoczenia Upowszechnienia Prasy i Książki „Ruch”, zwanego dalej

„Zjednoczeniem”, oraz majątek przedsiębiorstw zgrupowanych w Zjednoczeniu, z wyjątkiem majątku Zakładów Graficznych we Wrocławiu.

2. Nieruchomości podlegają przekazaniu w użytkowanie na zasadach określonych przez Ministra Finansów w porozumieniu z Ministrem Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska, a pozostały majątek nieodpłatnie na własność.

3. Przekazanie majątku następuje według bilansów sporządzonych na dzień 31 grudnia 1972 r.

4. Przekazaniu podlegają również zadania planowe i środki na ich wykonanie oraz prawa i obowiązki, w szczególności wynikające z umów zawartych przez centralę Zjednoczenia i zgrupowane w nim przedsiębiorstwa.

§ 3. 1. Pracownicy zatrudnieni w centrali Zjednoczenia i w przedsiębiorstwach zgrupowanych w Zjednoczeniu przechodzą do pracy w Robotniczej Spółdzielni Wydawniczej

„Prasa—Książka—Ruch” z zachowaniem dotychczasowych warunków pracy i płac.

2. Pracownikom określonym w ust. 1, korzystającym w dniu wejścia w życie rozporządzenia z ulgowych opłat radiowych i telewizyjnych, Robotnicza Spółdzielnia Wydawnicza „Prasa—Książka—Ruch” zapewni odpowiedni ekwiwalent pieniężny.

§ 4. 1. Znosi się Zjednoczenie oraz zgrupowane w nim przedsiębiorstwa.

2. Traci moc § 5 uchwały nr 342 Rady Ministrów z dnia 3 grudnia 1968 r. w sprawie nadania statutu organizacyjnego Ministerstwu Łączności.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

368

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 20 grudnia 1972 r.

w sprawie ustanowienia na polskim obszarze celnym wolnego obszaru celnego.

Na podstawie art. 2 ust. 2 pkt 2 ustawy z dnia 14 lipca 1961 r. — Prawo celne (Dz. U. Nr 33, poz. 166) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Na polskim obszarze celnym ustanawia się wolny obszar celny, którym są magazyny, sklepy, kioski i pawilony prowadzone przez Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego Baltona w Gdyni, Gdańsku, Szczecinie, Warszawie, Świnoujściu, Kołobrzegu, Kudowie Zdroju, Łysej Polanie, Świecku, Kołbaskowie.

2. Wolny obszar celny określony w ust. 1 jest jednocześnie miejscem uznanym za miejsce odpraw celnych.

§ 2. Na wolnym obszarze celnym określonym w § 1 nie mogą prowadzić działalności gospodarczej inne jednostki go-

spodarki uspołecznionej niż Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego Baltona ani osoby fizyczne.

§ 3. 1. Przywóz towarów z wolnego obszaru celnego do pozostałego polskiego obszaru celnego oraz wywóz towarów z polskiego obszaru celnego do wolnego obszaru celnego traktuje się jako obrót towarowy z zagranicą.

2. Wywóz towarów przez Przedsiębiorstwo Handlu Zagranicznego Baltona z wolnego obszaru celnego za granicę wolny jest od ograniczeń i należności celnych.

§ 4. Wykonanie rozporządzenia porucza się Ministrowi Handlu Zagranicznego w uzgodnieniu z Ministrem Finansów.

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: w z. M. Jagielski

369

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 22 grudnia 1972 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych.

Na podstawie art. 5, art. 10, art. 12 ust. 3, art. 37 i art. 39 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) oraz na podstawie art. 2 dekretu z dnia 18 czerwca 1951 r. o stosunku służbowym, uposażeniu i zaopatrzeniu emerytalnym pracowników Ministerstwa Kolei (Dz. U. Nr 34, poz. 260) i art. 2 dekretu z dnia 21 kwietnia 1954 r. o niektórych prawach i obowiązkach pracowników kolejowych (Dz. U. z 1954 r. Nr 16, poz. 59, z 1956 r. Nr 41, poz. 187 i z 1958 r. Nr 44, poz. 216) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 29 lipca 1964 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników ministerstw i urzędów centralnych (Dz. U. z 1964 r. Nr 29, poz. 185 oraz z 1969 r. Nr 7, poz. 59 i Nr 14, poz. 101) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2 ust. 2 otrzymuje brzmienie:

„2. Minister Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może uzupełniać tabelę stanowisk uposażeń zasadniczych i dodatków specjalnych nowymi stanowiskami i określać